

Пенчо Славейков
Месеца самотно грей...

Месеца самотно грей
и лучи вълшебни лей

над планинските вършини
и обвити в мрак долини.

Сънний мир със осени...
Само будните вълни

в тъмното море немирно
се премятат беззапирно.

И унесени, в захлас
нещо шепнат с тъмен глас, –

дали сага съкровена?...
И заспалата вселена,

като че ли в трепет плах,
слуша, схванала во тях

нейде някой рев далечен –
ек от хаоса предвечен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6529>]